

В МОСКВІ ПОВІВАЛИ

УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРИ

Нью Йорк. — Американська преса широко коментувала з'їзд народних депутатів, що проходив у Москві минулого тижня і закінчився виборами до Верховної Ради СРСР в понеділок, 29-го травня. Кореспонденти приділяють багато уваги атмосфері на з'їзді, яка так не схожа на все, що відбувалося там у попередні роки. Делегати самі платили за готелі, харчі і подорожі.

Литовська делегація на з'їзді проголосила, що, можливо, бойкотуватиме вибори до Верховної Ради. Керівник литовської делегації Лансберіс заявив делегатам, що литовці не хочуть голосувати за кандидата з інших республік, оскільки не мають морального права вибирати людей, яких не знають. Він також заявив, що литовці не бажають, щоб інші делегації вибирали когось із Литви.

В п'ятницю, 26-го травня, під час дебату в справі виборів до Верховної Ради було вирішено, що члени Верховної Ради не залишатимуть свої основні праці заради постійної парламентської діяльності. А це, на думку західних кореспондентів, означає, що Горбачов не залишить пост генерального секретаря ЦК КПСР.

М. Горбачов обрав на пост голови Президії Верховної Ради СРСР, але перед цим влаштували йому справжній іспит. Його питали про результати перебування, питали і про події в Грузії та дещо про його дружини. Відповідаючи, Горбачов не сказав нічого конкретного.

В понеділок, 29-го травня

ПРИПИНЕНО БУДІВНИЦТВО

ЧИГИРИНСЬКОЇ АЕС

Московське радіо повідомило, що керівництво УС-СР прийняло рішення припинити роботи по спорудженню Чигиринської атомної електростанції. Це сталося в наслідок масових протестів проти спорудження цієї атомної електростанції на березі Дніпра, оскільки вона може нанести велику шкоду навколишньому середовищу.

Як відомо, Народний Рух України виступив проти будівництва атомної електростанції в Чигирині ще й тому, що у зв'язку з цим будівництвом було вирішено знищити важливі історичні пам'ятки України.

Відбудеться бенефіс в користь УІА

Нью Йорк. — В неділю, 4-го червня ц.р., о год. 4-й по полудні тут в Українському Інституті Америки відбудеться виймовковий концерт, в якому виступить ряд відомих українських та американських співаків, що посвятили свій час і сили в користь УІА, а зокрема для поправи його приміщень. Виконавцями концерту будуть: Ольга Боднар-Талин — сопрано, Стефан Шкафаровський — бас, Ронда Ділон — сопрано, Альба Кезада — сопрано, Пол Лійон — тенор. Акомпанювати буде Тома Гринквіч.

О. Боднар-Талин виступає тепер на Бродвеї в незвичайно успішній музичній п'єсі «Фантом опери», в якій співають також дві інші американські співачки, які погодилися виступати на концерті-бенефісі а це Р. Ділон і А. Кезада, як також П. Лійон. О. Боднар-Талин виступала вже у ряді музичних п'єс в Нью Йорку, Лос Анджелесі і Вашингтоні. Вона також має за собою телевізійні виступи, а в відомому фільмі «Москва над Галзонам» грала роллю Світлани. У «Фантом опери» грає

О.Талин

ролю пазя і є дублером на одну з головних ролей Мадам Жірі. С. Шкафаровський відомий добре українській громадській, недавно підписав контракт з Ньюйоркською м'ясою оперою, має за собою вже довгий стаж оперових виступів в Сінсінаті і Чикаго, як також в Європі. Цей концерт - бенефіс спонсорують разом із УІА молоді українські професіонали. Вступ на концерт — 25 дол. від особи. Після концерту прийняття ізшампанським. За інформаціями можна телефонувати на число: (212) 288-2184.

Вашінгтон вшанує

Б. Антоненка-Давидовича

Вашінгтон. — Об'єднання Українців Вашингтону і православна парафія св. Андрія запрошують громадянство на літературний вечір в пошану поета і письменника Бориса Антоненка-Давидовича з нагоди його 90-ліття народження і п'ятдесятиріччя смерті.

В програмі: слово про письменника вголосить ред. Володимир Біляв, дочка письменника Ярина Тимошенко з Києва поділиться спогадами про батька і прочитає його твори, а внук письменника Олександр Тимошенко зачитає поезії.

Вечір відбудеться в п'ятницю, 2-го червня ц.р., о год. 7-й вечора в залі церкви св. Андрія Первозваного, 15100 New Hampshire Ave., Silver Spring, Md.

Українські модерністи з Польщі

виставляються в Америці

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Андрій Марушечко в ЗСА перебував шойно дуже коротко, але у нього немає ані трішки тієї неспокійності, яку звичайно завважаємо у новоприїжджих із сателітних держав, чи з України. Він незвичайно поправно українською мовою, без того характерного акценту українців з Польщі, розповідає нам про групу українських «авангардних» мистців, що стараються пропагувати того роду мистецтво серед українського населення Польщі, яке в загальному плекає фольклор.

Бачите, наша група молодих мистців не хотіла далі продовжати малювати хатки у вишневих садках і дівчат в народних одягах. Ми бажали творити модерне мистецтво, а при цьому залишитися українцями та як такі його пропагувати. Нам пощастило; один із наших товаришів Юрій Онух, який був у Варшаві директором найбільш авантажної мистецької галерії, там допоміг нам виставити вперше свої твори. І саме при цій галерії зростає наша група, — говорив А. Марушечко.

Нас цікавить, — яке це саме мистецтво захопило наших молодих земляків. Тут А. Марушечко старається нам висвітлити, що вони експериментують в мистецтві із використанням відео і сценічних моментів. Каже, що виставки в Польщі мали великий успіх, а останні всім із них влаштувало першу виставку на

А. Марушечко в редакції «Свободи».

терені Північної Америки в Торонто, в Інституті св. Володимира і на їхніх сценічних показах було дуже багато публіки.

Тепер двоє з них приїхали до Нью Йорку і в галерії ОМУА при 136 Другій авеню відбудеться виставка творів п'ятих із молодих «авангардистів» від неділі, 4-го червня ц.р., до суботи 10-го червня.

Ми питаємося чи наш молодий цікавий гість приніс зразки творів, щоб ми могли побачити, що вони будуть показувати в А. Марушечко витягає із торби

При СКВУ створено

Екологічну комісію

Торонто (СКВУ). — У квітні ц.р. оформлено Екологічну комісію під патронатом СКВУ. Головним завданням цієї комісії буде різними способами навістити проблеми пов'язані з сучасним екологічним занепадом в Україні. Екологічну комісію очолює д-р Юрій Курис, а заступником є проф. Теодор Цюцюра (Европа) і Люба Медичка (Канада). Екологічна комісія є в процесі оформлення комітетів екології в країнах, де знаходиться зорганізоване життя української спільноти.

В Торонто в грудні минулого року оформився Український Екологічний Комітет. Цей комітет вже почав перелічуватися з міжнародними екологічними організаціями, як теж з Україною. У висліді прескомунікату цього комітету надійшли листи з різних країн світу. Комітет також розпочав збирання інформації про екологічний стан в Україні.

Екологічна комісія є в процесі навізання контактів з міжнародними організаціями як Всесвітня організація Здоров'я, ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ, «Зелений світ» та інші організації. Також в плані є навізати контакти з екологічним рухом в Україні. Комісія збиратиме інформації про зазначення довідки в Україні і буде їх передавати засобом масової інформації.

До співпраці комісія хоче предпрати спеціалістів з екології та пов'язаних з нею наук, які могли б допомогати у виготовленні відповідних рекомендацій для західних урядів та населення України.

У справах комісії слід звертатися до д-р Юрія Куриса — (Dr. J.G. Kury, Chairman, Environment Commission WCFU) на адресу: 2118 A Bloor St. W. Toronto, Ont. M9A 3V1, Canada; tel: (416) 762-1108; facsimile: (416) 762-8081.

ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ“

Нью Йорк. — Тут в неділю, 4-го червня ц.р., відбудеться звичайні збори відділу ОУА „Самопоміч“ в год. 1:30 по полудні. Збори відбудуться в домішній товариства, 98 Друзя авеню з такою програмою: відкриття, вітання членів Управи, Контрольної комісії і Товариського суду, запити, дискусія, уділення абсолютної і вибір нових керівників організації.

В СРСР бракує сірників, солі, мила

Становище з продуктами харчування та товарами першої необхідності в СС-СР продовжує погіршуватися. Постачання настільки нерегулярне, що за всім доводиться стояти в чергах по кілька годин. Кожен знає якщо не стане в чергу й не купити поки є, то наступного разу цей товар з'явиться в крамничках може через три місяці.

Партійні бюрократи виправдовуються тим, що у всьому винен сам народ. Мовляв, цукру нема через самогонщиків, м'яса нема, бо стали більше його вживати, а мила й прального порошку нема тому, що люди роблять запаси.

А тим часом в крамничках вже зникли сірники й сіль. Останнім часом поширилися чутки, що сірники й сіль також будуть продавати по картках.

Кореспондент газети „Ізвестія“ звернувся з цього приводу до заступника міністра торгівлі СРСР С. Алюшіна з проханням прокоментувати ажіотаж навколо солі й сірників, який спостерігається по всіх республіках і навіть в Москві.

„Я з повною відповідальністю заявляю, — відповів Алюшін, — солі й сірників у нас виробляється цілком достатньо. В крамничці солі надходять понад мільйон тонн. А в деякі райони країни доводиться завозити її в 5 разів більше, ніж звичайно. В Москві крамнички продають її замість 90 тонн — майже 1,000. Талонів на сіль і сірники не може бути, оскільки цих товарів у нас випускається з запасом“.

Так пише в газеті „Ізвестія“ за 16 травня ц.р. Р. Ігнат'єв. А в цій же газеті за 18-те травня Р. Ігнат'єв знову повертається до теми дефіциту. Кореспондент звернувся до заступника голови Ради Міністрів СС-СР В. Гусева з приводу дефіциту на мило і пральний порошок.

В. Гусев відповів, що з появою пральних порошоків зменшився попит на мило, тому його почали випускати на сто тисяч тонн менше. Але в 1988 році випуск мила збільшився на 50,000 тонн й також пральних порошоків на 70,000 тонн, однак становище не поліпшилося. Останнім часом ці товари почали купувати за кордоном.

„Буквально цими днями до ССРП прибуло кілька кораблів з продукцією, — сказав Гусев. — 18 травня в порт Маріуполь прибув пароплав „Вєра Хоруджая“, на якому тисячі тонн милої й пральних засобів. Він прибув з Туреччини. 19-20 травня сюди ж має прибути ще один пароплав, на якому 320 тонн товарів. 21-23 травня прибує пароплав „Віктор Талаліхін“. На його борту 1500 тонн мила й прального порошку. До кінця цього місяця прибудуть кораблі з Туреччини, Єгипту та Індії. Крім того, близько 500 автомобілів доставлять у СРСРський Союз мило й пральний порошок з Югославії, Західної Німеччини, Австрії, Італії та інших країн“.

З цієї статистики видно, що ССРП так має великі проблеми з випуском необхідних товарів і продуктів та що без допомоги Заходу йому з цим не впоратися.

У СВІТІ

ЛІДЕР „СОЛІДАРНОСТІ“ Лех Валенса виступив у неділю, 28-го травня, перед паломниками у містечку Пекари, заклинаючи їх підтримати церкву і опозицію в боротьбі за демократію в країні. „Іноді буває корисно діяти разом, щоб попередити хаос, — сказав Валенса, звертаючись до 300,000 віруючих католиків, які шороку прибувають як паломники до Пекар. — Тепер саме такий момент, коли нам треба виступати спільно, а не окремо. Нині дружина під назвою „Солідарність“ грає проти команди, яка називається „урядовою коаліцією“.

Лідер польського незалежного профспілкового об'єднання, яке недавно знов дістало офіційний статус, закликав поляків „відкинути скептицизм“ і вести активну участь у парламентських виборах, що відбудуться у неділю, 4-го червня. Вперше в історії комуністичної Польщі буде вибиратися нова палата — Сенат, місця в якій не були розподілені заздалегідь. Одночасно відбудуться вибори в Сейм, де 35 відсотків місць відводиться кандидатам опозиції.

АНГЛІЙСЬКІ МУСУЛМАНІ і далі осуджують письменника Сальмана Рушді за його роман „Диявольські вірші“. Мусулмани вважають, що роман С. Рушді, англійського підданого, який народився в Індії, ображає їх релігійні почуття. Понад 20,000 мусулман, що проживають в Англії, організували чотиригодинний марш протесту в центральній частині Лондону. Вони вимагали внести зміни в британський „закон про богохульство“, який у своїй нинішній редакції не дозволяє притягнути письменника до суду за його роман. Як відомо, мусулманські лідери в Ірані закликали прихильників ісламу в усьому світі вбити письменника. Коли демонстрація проходила коло будинку парламенту, відбулася сутичка поліції з кількома молодими учасниками маршу.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР Анте Маркович звернувся до американських та інших західних промисловців з проханням надати його країні фінансову підтримку. „Ми потребуємо допомоги з-за кордону! — сказав прем'єр, звертаючись до учасників Американсько-югославської економічної ради, що відбувалася у Дубровнику. — Ми потребуємо підтримки партнерів і всіх тих, хто зацікавлений у розвитку югославської економіки“. Маркович заявив, що уряд готовий надати чужинцям співласникам змішаних фірм і компаній понад 50 відсотків акцій цих підприємств і понад половину прибутку. Пресове агентство Асоційовані Преси зазначає, що Югославія переживає велику економічну кризу, вихід з якої тільки один — допомога із-за кордону. Зовнішній борг країни становить 21 біл. дол. Марковича називають людиною, яка орієнтується на економіку вільного ринку.

КОЛО 100,000 КИТАЙСЬКИХ студентів провели у понеділок, 29-го травня, демонстрацію в Пекіні. Вони вимагали дальшого розширення демократії в країні і резигнації прем'єра державної Ради Лі Пенга, якого вважали лідером консервативістів. Про що демонстрацію не повідомляли ні радіо, ні телевізійні столиці. З цього факту західні журналісти зробили висновок, що прихильники Лі Пенга встановили контроль над засобами масової інформації. Агентство АП передало, що чотири колонні демонстрантів пересікли Пекін у різних напрямках, причому одна з колон пройшла коло резиденції Лі Пенга, а друга — коло резиденції Ден Шаопінга, батька китайської „перемудови“. Ми любимо Китай! Ми не любимо маріонетковий уряд Лі Пенга! — викрикували демонстранти в одній з колон. У другій чути було заклики „Геть Лі пенга!“

КОМАНДУВАННЯ ПРИКОРДОННОЇ служби Баварії у Західній Німеччині повідомило, що минулої п'ятниці молодий прикордонник зі Східної Німеччини переліз через стіну, встановлену на кордоні, що розділяє дві німецькі держави, в районі міста Кобургу, яке розташоване приблизно 120 миль на північ від Мюнхену.

СОЮЗНИКИ НАТО ДОСЯГЛИ

КОМПРОМІСУ

Брюссель, Бельгія. — Тут завершилася дводенна ювілейна сесія Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), який відзначає 40-ву річницю свого створення.

Святкування ювілею НАТО було затмарене конфліктом між ЗСА (і Англією) та Західною Німеччиною з приводу планів модернізації тактичних ракет „Ленс“, які мають нуклеарні боеголовки. Бонн вимагав негайних переговорів з Москвою про зменшення тактичних запасів в Європі, тоді як Вашингтон і Лондон доказували, що спочатку необхідні договори про зменшення військ і звичайних озброєнь, оскільки Варшавський Пакт має величезну перевагу над НАТО в цій ділянці.

В ніч з понеділка на вівторок, з 29-го на 30-го травня, міністри закордонних справ 16 країн НАТО, засідаючи всім годин, договорилися про компромісове рішення, в рамках якого справа про модернізацію ракет „Ленс“ буде відкладена до 1992 року. До того часу НАТО вступить у переговори з Варшавським Пактом про часткове скорочення тактичних ракет в Європі, при чому відповідний договір буде підписаний лише після того, як буде досягнута угода про зменшення військ і звичайних озброєнь в Європі.

Як сказав президент Джордж Буш тут на пресовій конференції, ці надії не збудуться: „Третього нульового варіанту не буде“, маючи на увазі, що НАТО не погодиться на повну ліквідацію нуклеарної зброї в Європі. Канцлер Західної Німеччини Гельмут Коль, виступаючи разом з Геншером на пресовій конференції в Бонні, заявив, що він задовольнений досягнутою домовленістю.

В Сибірі вшанували жертви репресій

В суботу, 13-го травня ц.р., в місті Колпашово Томської області, на території колишнього окружного відділу НКВД, де десять років тому ріка Об під час розливу вимила масове поховання жертв репресій 30-40-их років, відбувся багаторічний ювілейний мітинг. Організувала цей мі-

тинг група сприяння обласній комісії по реабілітації. В мітинг приймав участь перший секретар міським комуністичної партії Г.С. Жуков. Учасники мітингу прийняли рішення організувати збір коштів на спорудження пам'ятника і встановити день пам'яті жертв репресій.

Відбудеться концерт учнів

Малої Семінарії

Юніон, Н.Дж. — Західна ньюаркська парафія св. Івана Хрестителя тут в суботу, 10-го червня о год. 7:30 у Бернет Джуніор Гай Скул відбудеться концерт різноманітної української музики і танців учнів малої семінарії о. Редemptористів, колеґії св. Володимира з Робліну в Канаді. Учні виступлять з різними зразками українських танків при супроводі народних інструментів бандури, цимбалів і сопілки. Виступ підготували: Бранс Червик — музичний керівник і провідниця танцювального ансамблю Дебі Нагачевська.

Квитки в ціні 8 і 10 дол. є до набуття у парафіяльному домі, або щонеділі у церковній залі після кожної Служби Божої.

В неділю, 11-го червня ц.р. хор колеґії св. Володимира співатиме Службу Божу (Олександра Кошиця) о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

У Вашингтоні учні виступлять в понеділок, 12-го червня ц.р. о год. 7:30 вечором у приміщеннях Українського Католицького Крайового Собору, 4250 Гервуд роуд, Н.Е. Квитки вступу по 10 дол. для пенсіонерів 7 дол., студенти 5 дол., а для дітей вступ вільний. За ще точнішими інформаціями телефонуйте на число: 526-3737.

В АМЕРИЦІ

НАЙНОВІШИЙ ОГЛЯД виказує, що знання американців з науки про громадянські права та обов'язки, чи існуючу політичну ситуацію в світі дуже мало поправилися за останні 40 років. Велике число американських громадян не має підставного знання політичної системи своєї власної країни, не говорячи вже про політичні системи інших країн.

ПРОВІДНИКИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ партії стараються всіма засобами вдержати проблеми неетичної поведінки демократичних членів Палати Репрезентантів на публічній арені, щоби в цей спосіб примусити спікера Палати Репрезентантів Джима Райта до резигнації. Конгресмен Тоні Кельо, вже зрезигнував. Активіст Республіканської партії Нют Гінірі, виступаючи на крайовому телебаченні, заявив, що ще інших дев'ять або 10 демократичних членів Палати Репрезентантів будуть обвинувачені в переступленні етичних норм.

АМЕРИКА ЗАСТАНОВЛЯЄТЬСЯ над тим, чи заперечувати судовий процес, що його розпочав Іран проти ЗСА в Міжнародному суді у справі істреблення пасажирського літака над Перською затокою в липні 1988 року. У своєму позові Іран заявляє, що втрата 290 пасажирів і знищення літака є наслідком зломання Америкою міжнародних повітряних договорів. Іран також хоче щоби ЗСА заплатили Ірану за знищення літака і відшкодування родинам загинув. Америка зразу після цієї катастрофи запропонувала відшкодування родинам загинув, але категорично відмовилася від будь-якої плати іранському уряду. Крім того Міжнародна організація цивільної авіації з осяскам в Монреалі минулого березня заявила, що ЗСА не переступили жадних міжнародних договорів. Одною із точок в оскарженні Ірану є уневаження цього рішення Міжнародної організації цивільної авіації.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to: Svoboda

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0867 (201) 434-3016
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік — \$40.00 на 6 місяців — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСОЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чекі + money orders виставляти на: Svoboda
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Координаційний Центр — „Демократія і Незалежність”

У столиці Франції Парижі нараджувалися від 6-го до 11-го травня ц. р. представники національно-демократичних рухів в СРСР, які перебувають тепер у різних країнах вільного світу. Обмірковували процеси, які відбуваються тепер у СРСР та ставлення до них західного світу. У висліді тих нарад створили спільний Центр під назвою „Демократія і Незалежність”. Увійшли до нього різнонаціональні колишні дисиденти, разом 22 особи. Головою став вірменський діяч активіст Паруйр Айрикян, якого більшовики „видворили” за кордон, як це вони часто роблять, коли прийдуть до переконання, що даний діяч буде їм менше небезпечний за кордоном, як в межах СРСР.

На тому з'їзді прийнято одностайно Декларацію, текст якої появився у двох числах „Свободи”, з 19-го і 20-го травня ц. р. Під цим текстом кожний із нас може підписатися двома руками. Властиво, то не відкрито в оцій Декларації ніякої Америки, не сказано ніякої особливої новини. Але логічно, ділово й по-майстерному схоплено і спеціалізовано найважливіші моменти теперішньої ситуації в СРСР, а саме тамешню проблематику, і на її тлі сформульовано принципи демократично-визвольних рухів та мету, до якої вони змагаються. Правильно названо СРСР колоніальною імперією. Друга світова війна зліквідувала західний колоніалізм. Британія, Франція, Бельгія, Італія, Німеччина — всі вони втратили свої передвоєнні колонії. Деякі втратили їх негайно і безболісно, інші — пробували зберегти свою колонію (Бельгія — Конго, як пач Заїре, — Франція Алжир), але програли у користь тамешнього руху. Залишилася одна одніська колоніальна імперія — Советський Союз. Рухи спротиву, які проявилися в СРСР і набирають щораз більшої сили — це саме бій за деколонізацію євразійського простору.

Правильно стверджено теж у цій Декларації, що комуністична система правління неспроможна розв'язати ні одної існуючої болючої проблеми — ані в політичній, ані економічній ділянці, ані в ділянці культури, ані в національній політиці. Правильно сказано, що йдеться не про лібералізацію різних поступків в межах Горбачової перебудови, а йдеться про зміну комуністичної системи демократичною з визнанням плюралітету, свободними виборами та скасуванням всіх марксистських пут у ділянці економіки. А що повний і неспутаний культурний і економічний розвиток можливий тільки у жаж рідної ні від кого незалежної держави, то й автори цієї Декларації у назві своєї організації поставили поруч гасла „демократія” також „Незалежність”.

Великою прикметою Декларації є її спокійний, діловий і безпристрасний тон, позбавлений всякої фразеологічної патріотичної балаканини, якої не визнає ніяка поважна політика. Будучи реалістами і знаючи прегарно відносини в імперії та її збройну силу і весь державно-адміністративний апарат, опертий на фізичні сили, автори Декларації залишають без відповіді запит, — як досягнути цю Демократію і Незалежність та коли це може статися. У Декларації є згадка про Чорнобиль і масакру у Грузії з приборкуванням демонстрантів отруйливим газом та стріляниною. Із тексту і духа Декларації виходить ясно, що її автори є проти якогось вибуху в будь-якій країні, який дав би нагоду окупантам перевести гіршу масакру, аніж вона відбулася танками у Мадяргалі у 1956 році.

Нас, український загаль, радує факт, що під цією Декларацією є підписи і деяких давноприбулих з України дисидентів і кількох найновіших. Ті підписи заперечують острах, наче між керівниками Гельсінської Співки і деяким, що до неї не пристав, може прийти до прикрих розбіжностей — на вітку і радість ворогів. Добре, що так не сталося. Під Декларацією є теж прізвище одного відомого толерантного російського „білого крука”, є й підпис одного ізраїльського діяча. Хай це будуть тільки символи — добре, що вони там є. Очевидно, можна до безконечності дискутувати, яку реальну силу має для визвольного руху в рідній країні діяння патріотичних емігрантів чи пач поселенців, — бо часом кожний з оцих наших земляків, що прибули з України, таким стане. Але це добре, що вони взяли за формування української політичної думки у тісному зв'язку з дійсністю в СРСР і тамешніми визвольними-демократичними рухами. Це була позитивна подія — конференція і в Парижі і позитивна подія — проголошення цієї Декларації.

За всі роки перебування і гласності лунало багато хороших слів у промовях керівних партійних діячів. Переважно це були палкі заклики до мас впроваджувати в життя революційні реформи. Зі свого боку трудящі подавали виразний голос, як слід розв'язувати всі проблеми.

У залежності від того, як поєднувалися ці дві акції, можна робити певні висновки, наскільки слова привели до хороших діл. На жаль, важко похвалитися чимось відрадіним. І досі превалюють чудові слова, а навіть простенького діла від них мало.

Не варто згадати, скільки ділових побажань, практичних рекомендацій, подекуди рішучих вимог прискорити процес перебудови, а одночасно скільки протестів проти бюрократичного гальмування здійснення реформ за останній час у пресі та й відкритим голосом вимовлено! А які наслідки?

Серед багатьох проблем одною із найгостріших є загроза екологічної катастрофи на Україні. Народ протестує проти надмірного перенасичення української землі, води і повітря хемією, радіоактивністю, отруйними відходами промисловості. Народ протестує проти зухвалої насильства над природою тотальною меліорацією, будівництвом атомових станцій, перекриттям річок, створенням гниючих морів. Про це криком кричать люди пишуть статті науковці, письменники, — шлють протести — петиції до відпо-

На протязі багатьох десятиріч засоби масової інформації Советського Союзу трубили про існування мафії, ділох, злочинців та взагалі про занепад моралі в так зв. капіталістичних країнах Заходу і особливо в ЗСА.

У колюмих описів про ці „страхиття” на Заході, дуже часто попадає професійний спорт, якому московські спортсмени чинили неприйнятні вимоги. Паплюжик, брехали безкінця і міри, хоч в цей самий час внутрі імперії провітали злочинці, яким не можуть дорівняти навіть сицилійські мафії.

Недавно, завдяки новій гласності, розсекретили статистику про стан злочинства в СРСР згідно з якою в 1988 році було зареєстровано — 1,867 223 злочини. Це на 680, 700 більше, ніж у 1987 році, при чому 463, 306 з них, близько чверть, не зумили розкрити. В київській „Спортивній газеті” з 29-го квітня ц. р., снадрукована розмова кореспондентки Т. Кисельової з кандидатом юридичних наук, керівником групи соціологічних досліджень Інституту держави і права Академії Наук Української СРСР Олександром Шербаком.

Розмову розпочала Кисельова: — Публікації у пресі про вчинені злочини продовжують тривожити почуття. Судить самі. У Донецьку розкрито банду рекетерів. Серед бандитів-працівни-

Василь Сокіл

ПРИЧИНИ І НАСЛІДКИ

І. Відних установ, ходять масові делегації з законними вимогами до бюрократів. Не зважаючи на волю народу і далі, зокрема, будують канал Дунай-Дніпро. Індустріальний комплекс проти могили Тараса Шевченка. Атомна станція в Криму. Споруджують нові блоки на діючих атомних станціях. Осушують заболочені землі на півночі України.

Чи не досить цього? Чи не час рішуче ламати бюрократичний опір?

На превеликий жаль, біда в тому, що інтереси народу зневажають саме тіми, хто запропонував ці „будови віку”, хто ради відомих заїкавлень бажав визнати ці споруди шкідливими і відмовитися від їх побудови.

Не варто називати імена всіх, хто винен у цьому. Досить одного того, що відповідальність за це беззаконня має нести партійне керівництво на чолі з В. Шербицьким. Адже без його схвалення ніхто б не зважався на власний ризик проєктувати і будувати всі ці перелічені об'єкти. Тому ніхто з практичних реалізаторів цих проєктів ані крапельки не боїться зневажити волю народу, маючи надійний захист генерального ватажка.

Чим далі переконуюся, сила опору реформам не зменшується, а навпаки

зростає. Ця сила не просто гальмує процес оновлення, але в багатьох випадках змушує провідників, реформ зводити реакційним силам немалий поступок, навіть частково відмовитися від власних позицій.

Скажімо, наприклад, про те, що зветься нині ганебним минулим. Усі „недоліки і прорахунки” дуже легко тепер списуються на конотого минулого. На словах керівники реформи проголошують невідкладну потребу до останньої крапки викрити і засудити причину — сталінську та брежньовську політику насильства над тілом і душею людей. Лунають заклики: очиститися від бруду минулого, щоб більш ніколи воно не повторилося. А практично, що діється?

Досі жоден з гнобительських, дискримінаційних беззаконь отого ганебного минулого не відмінений. Оти закони, які давали сталінцям і брежньовцям творити злочини, діють і сьогодні. На скасування їх у нинішніх реформістів ще немає відваги.

Ну, знаєте, так революцію не роблять! Коли більшовики в 1917 році маленькою групою захопили владу, вони першим ділом (не словом!) скасували, відмінили всі закони попереднього режиму. А сьогодні революціонери навіть узяли на своє озброєння чима-

ло важливих постулатів попереднього ладу.

Пригадаймо XX та XXII з'їзди партії комуністів, коли Хрущов, викривши сталінський Архіпелаг Гулагів, рішуче реабілітував, ага жайте, майже всіх несправедливо репресованих злочинців політики, культури, мистецтва, і повернув їхні імена до життя. А багатьох ушліхлих на той час — до справжнього життя. Це було гідне найкращої похвали здійснення всенародного бажання, хоч воно тоді виходило не в наслідок масових вимог. А що маємо нині?

Політичних невідників випускають поодинокі, щораз торгуючи ними в інтересах закордонної опінії. На їхнє місце садять нових інкодуців, керуючи ними ж сталінсько-брежньовськими „законами”. Галасуючи про широкую гласність, переличують на інших лад колишні методи заглушення голосу народу. Чим можна пояснити нинішній державні акції придушення вільного висловлення народу і свободу мітингів? Правда, тепер не просто саджають на десять літ, а нещадно б'ють палицями по голові, вивозять за сотні кілометрів і кидають напризволяще. Такого, бачте, не придушували ні Єжов, ні Берія, — тепер це очевидно зветься демократією.

Проте це не головне в розходженні слів від діла. Складніші проблеми лишаються ані крапельки незроз'язаними.

Продовження буде

Омелья Твардовський

СПОРТ І МАФІЯ СОВЕТСЬКОГО СТИЛЮ

лі давно вимагають наукової аналізи. Продовжуватимемо, — продовжував Шербак, — зізнаватися, що науковці вже вкотре запінуються. Життя не дає часу на роздуми. Тільки у 1986-1988 роках виявлено 2607 злочинних груп, які можна назвати організованими. Вони вчинили близько 20, 000 злочинів, 218 убивств, 285 розбійницьких нападів. Характерно, що близько 50 груп були глибоко законспірованими, діяли тривалий час. У Києві кожен п'ятий злочин скоюється групою. Дедалі частіше злочинці вогнепальну зброю, вибухівку, броньовані, засоби зв'язку, транспорт. Спортсмени постійно й активно втягуються мафією у злочинну діяльність. Точної статистики немає. Проте бити на сполох, всебічно аналізувати ситуацію треба, на мій погляд, негайно. Саме спортсменів наймали для охорони „наперестощники”. Причому настільки кваліфікованих, що міліція часом здавалася перед ними. Чимало спортсменів виявилися причетними до розповсюдження порнографії. Мафія найбільше оцінює у спортсменів силу, швидкість реакції, звичку до дисциплінованих дій.

Дуже хотілося б, сказав Шербак, щоб це було результатом деформованості окремих осіб. Проте це не так. Пам'ятаю, як я розгубився, коли, побачивши ім'я мого улюбленого футболіста В. Левченка на сторінках кримінальної справи. Помилка, обмова, особиста трагедія врешті-решт? ... Та з роками імена спортсменів дедалі частіше лунали в київських судах. Борці, боксери, футболісти, гості... Наша преса, в тому числі спортова, довго замовчувала подібні факти. Хоча ці чисельні, типові риси, особливо „резонансність” через плітки і домис-

кі, згідно євангельсько-лютеранські) тільки одна не була заступлена, проте всі віросповідання мали своїх представників і доповідців. Наприклад, з Колегії св. Андрія з Вінниці прибуло на Конгрес п'ять осіб; добре репрезентоване було й римське середовище (Василіанський Науковий Осередок, УКУ, УБНТ, Колегія св. Йосафата). По одному представникові мали Бавдирський Православний Осередок й обидві євангельські вітки. Престиж Конгресу скріпила також участь чотирьох Владик і о. протоархимандрита ЧСВВ.

Не без впливу на характер Конгресу були: Соборний Малебень при участі всіх присутніх Владик і духовників, паралельні архієрейські св. Літургії, які служено в неділю (1-го травня), окремі шоденні відправи православних, католицьких, євангельських. На ці Богослужби приходили усі учасники Конгресу. Таким чином, Конгрес став поєднанням молитви й наукових симпозиумів.

Треба ствердити, що це був також перший справжній єкуменічний початок святкування Тисячоліття, який поклав основи під усі дальші почини, що відбувалися в Англії, Німеччині тощо. Науковий Конгрес в Мюнхені був єдиний також у тому розумінні, що в ньому спільно з православними й католицькими взяли участь теж євангельські віросповідання. Тим було задокументовано нашу повну єдність, відзеркалюючи стосунки на Батьківщині, де всіх, що вірять у Бога однаково переслідують. Цей факт є найбільш гідним уваги й таким він залишиться для наших майбутніх поколінь.

З уваги на обмеженість фондів Науковий Конгрес не став великою маніфестацією української науки, а прибрав скромні, але ідейно сильні внутрішні й зовнішні форми. Його засідання проходили в Реклекційному Домі на передмісті Мюнхену в умовах скромного, але достатнього комфорту. Там же приміщено доповідників, голів окремих сесій і членів Організаційної комісії. Такий підхід запевнив зразковий порядок і точне виконання програм.

У Конгресі взяло участь 150 осіб, в тому числі 90 зареєстрованих постійних учасників разом з почесними гостями. Майже всі країни нашого поселення були репрезентовані: 96 з Німеччини, 20 з СРСР, 15 з Канади, 10 з Італії, шість з Франції, три з Австрії і по одному представникові з Аргентини, Бельгії, Голландії й Югославії. Таким чином, здійснено бажання покійного Патріарха

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Інфекційна хвороба з околлиці Лайм

(Остерога перед виїздом на дозвілля)

Весна повільним кроком зближається до свого кінця. Довші соняшні дні щораз більше нагрівають землю і незадовго зачне докучати мішухам літня гарячка. Бож червень не за горами, а це вже місяць, коли люди починають шукати добрих купальних пляж над морем чи над озерами лісних гір. І все було б у порядку, якби можна собі оттак зовсім безжурно походити по лісних полянах та подихати ароматичним лісовим свіжим повітрям. Та, на жаль, і тут часом можна напатити собі клопоту замість відпочинку. Невидимі вороги, себто інфекційні бактерії, можуть серед наймиліших умовин, створити немілу а навіть дуже прикрі несподіванку для людини, а нею може бути, інфекційна т. зв. Лаймівська хвороба.

Про неї я вже рік тому згадував, що це інфекція, яка поширюється із наступною стейту Коннектикута, яка є досить складна, неоднократно досить трудна навіть діагностично для лікарів з приводу імітації своїми об'явами різних інших хвороб чи атакують різні органи тіла людини. Тож не зле було б нашим читачам пригадати собі мою попередню статтю та доповнити тут відомості про цю хворобу саме перед відпустками.

Згадану Лаймівську хворобу викликають особливою роду бактерії, звані спірохетами, які є подібні до спірохет — бактерій що викликають в Америці хворобу подібну до тифу, зв. Рокі Маветен фівер, чи до спірохет, що викликають сифіліс. Згадані спірохети дістаються до крові людини за посередництвом маленьких лісових кліщів, що живуть в траві чи в малих лісових кущах. Ці кліщі не ходять і не літають, а просто живуть у траві і найчастіше вони чіпляються чи придираються до шкіри звірят головами сери, а ці вже розносять ці кліщі до різних дальших смуг лісу чи країни.

Таким чином ця інфекційна хвороба поширилася здовж Атлантичного побережжя від Мейну через Коннектикут, Вестчестер, Ульстер, Галсон та Саффолк кавіти стейту Нью Йорк, а далі здовж побережжя Нью Джерзі ген до Делаверу. І то протягом останніх років, бож її було відкрито лише в 1976 році, а спричинника хвороби винайшов д-р Бургдєффер ще дещо пізніше, й звідси пішла назва спірохет хвороби його іменем. Згідно з лікарськими інформаціями дуже багато тих кліщів носять в своїм тілі згадані бактерії, очевидно, що не всі й тому не кожний кліщ навіть як причетний до тіла, то не мусить заінфектувати людину. Проте за-

лежно від околлиці такі кліщі є заінфектовані від 15 - 65 відсотка. Тож кліщі чіпляються тіла сери, собак, ракунів чи навіть мишей і ці звірята хоч носять у своїй крові згадані спірохети, то вони не хворіють. Інша справа в людини, в якій спірохети викликають не раз дуже складні й важкі хвороби стани особливо в занедбаних, нелікованих завчасу випадках.

Важке ще й те, що кліщі, які є дуже маленькі біля 2-2½ міліметра довги, вони не літають, а просто коли людина бродить по траві, то кліщі може прилипнути до тіла та таким чином вкусити людину, яка навіть не відчувала делікатного вкшення. Очевидно, як я попередньо згадав, не всі кліщі є заразливі, а проте завжди треба бути мандрівником, що йдуть до лісу чи лісистої поляни остерожними, зокрема в часі розмножування кліщів в літній порі.

Для всякої остерожності спортивці чи любителі лісу повинні ходити виключно протоптаними стежками та не заходити у свіжу траву чи кущі. Вбиратися у довгі ясні сподви, ясні панчохи та черевки, бо тоді легше замітити навіть маленького кліщика. Добре є теж вживати розприскувальні спеціальні дезінфекційні пилки на убрання та черевки. Коли ж прохочий виходить з лісу повинен докладно оглянути свою одіж та усунути всякі кліщів. Коли б кліщ був причеплений до шкіри, то його найкраще усунути маленьким щипальками (пінцетом), особливо далаючи його за голову. Добре було б кліщика заховати в якийсь сілочки та показати його лікарю.

Чого може сподіватись людина після укушення її згаданим кліщем? По кількох днях, а деколи по кількох тижнях, виступає доволі місця вкшення опух і кольорова пляма, часто гарячка, болі голови та подібні об'яви як при інфекційній грипі. Пізніше болі м'язів, деколи опухи суглобів, а деколи й заберання серця чи навіть менингітальні об'яви (штивність карку). Тому вчасно треба звернутись до лікаря, коли особливо маєте підозріння, що в тому випадку міг бути причиною хвороби зловлений кліщ. Рівно ж усякі невірні об'яви хвороби подібні до грипи в часі гарячки літа, а зокрема, коли ці об'яви виступили після перебування в якійсь залісній околиці можуть бути наслідком описаної Лайм-хвороби, яку сьогодні можна вже й потвердити лабораторною пробою. Вчасне лікування антибіотиками дає скорий поворот до здоров'я.

Йосифа Сліпого, який вважав, що „Істина й любов науки єдині в розсіянні суш”. (Ці слова, до речі, вигравірувано при вході до Українського Католицького Університету в Римі). Патріарх Йосиф поклав фінансові основи під цей Конгрес своїм княжим даром (30,000 американських доларів). Решту вможливили своїм ідеалізом учасники доповідців, які відмовилися від гонорарів за свої доповіді й приїхали до Мюнхену на здешевлені квитки, за які Комітет звернув їм гроші.

Коли говоримо про жертводавців на ціль Конгресу, то тут треба також відзначити Митрополита Мстислава, який подбав про кошти для учасників (без звороту коштів подорожі) на другу Конференцію (конференції перед Конгресом відбулося чотири). Кошти за першу й четверту Конференцію заплатив Український Вільний Університет з власного бюджету, а кошти третьої Конференції поклав Український Католицький Осередок в Римі (УКУ-УБНТ). З допомогою великому зусиллю прийшли також деякі установи, що приєднали до організації Конгресу. І так, Всеукраїнське Євангельське-Батистське Братство виплатило 2,000 американських доларів, УВАН (Канада) — 1,500 канадських доларів, Науково-Дослідний Центр оо. Василіян („Записки ЧСВВ”) і українська католицька парафія від Наукового Осередку св. Софії по 1,000 американських доларів.

На Конгрес зголошено 38 доповідей, з яких прочитано 37. В програмі Конгресу були незначні зміни, спричинені в основному обставинами незалежними від доповідців. Точність виконання програми є, отже, показником не тільки доброї організації Конгресу, але й серйозного ставлення доповідців до обов'язків.

Доповідці прибули із шести країн, репрезентуючи 21 місто, в тому числі 14 із ЗСА (10 міст), 11 з Канади (чотири міста), чотири з Італії (усі в Римі), чотири з Німеччини (усі з Мюнхену), чотири з Франції (два міста) й один з Голландії (одне місто). Це був приклад великого територіального розпорощення, який залишився без впливу на організацію Конгресу, а навпаки був поважним внеском в його розмаїтість.

Продовження буде

Кооператива св. Андрія в С. Бавнд Бруку купила будинок

Кооператива св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., купила будинок в містечку осідку Української Православної Церкви та оселі св. Апостола Андрія Первозванного в Бавнд Бруку.

Двоповерховий будинок, один з кращих професійних будівель цього містечка, знаходиться на 35 Мейн Ст., С. Бавнд Брук, Н. Дж. Будинок всередині перебував у потребі кооперативу. Перебудову виконала будівельна фірма Григорія Добуша.

На першому поверсі будуть розташовані всі канцелярії кооперативу, обслуговуватимуть членів та почесальні. Решта канцелярій винаймається для професійних установ. Другий поверх вже винаймається фірмі GAF.

Новий будинок кооперативу св. Андрія в Савнд Бруку, Н. Дж.

Будинок має приблизно 6000 кв. фт. для канцелярій та для паркування понад 50 авт.

Офіційне відкриття відбулося в неділю 19 березня 1989 року о 12-й годині дня.

І. Павленко

Українські моделісти...

(Закінчення зі стор. 1)

Плотницька займається виділенням і невиділенням інсталяцій в скульптурі, а Ярослав Вишенько у своїх графіках показує відмінність початку від кінця.

Так наш гість пояснює нам мистецтво, що його виставляв п'ять із молодих українців, які з питоменною молодечою завзятістю шукають у своїх працях нових, але перш усього інших шляхів.

Доказом цього є не лише їхнє мистецтво, але як доводимося від нашого гостя, вже чотири роки виходить у Варшаві український двомісячник „Зустріч“, якого він є графічним редактором. Цей двомісячник — це також витвір молодого української інтелігенції та студентів, що хочуть показати щось інше, порушувати інші теми, а при тому зацікавити українською проблематикою також польське суспільство, для якого час від часу випускають числа польською мовою.

Журнал виходить тиражом 1,500 примірників, а головним редактором є Богдан Гук. Але тут, — як розповідає нам Андрій, — вони натрапляють на поважні фінансові труднощі, тому на наше запитання чому ми не дістаємо цей журнал, каже, що послідки за кордон як взагалі поштою дуже дорогі тому журнал спирається лише на продажі поодиноких чисел.

Усе ж ми дістаємо від Андрія обіцянку, що за датию на пресовий фонд він перешле нам журнал. У ЗСА він буде лише до половини ліній, бо повертається до Варшави кінцяти Академію мистецтва та далі малювати. Сам він похоче.

МАДЯРСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство МТІ повідомило, що 16-те червня, день, на який призначено офіційне переповнення останків колишнього прем'єр-міністра Імре Надя і його найближчих прихильників, буде оголошений днем національної жалоби. О 12:30 в той день буде проголошена хвилина мовчання по всій країні. Після хвилини мовчання задзвонять дзвони по всіх мадярських храмах, а також у соборах багатьох інших країн.

Гімалаяйські гори... в Українському Мистецькому Клубі

Без сумніву, однією з найцікавіших цюгоричних (а й не тільки) мистецьких образотворчих виставок була виставка українського ньюйоркського-гантерського мистця Ярослава Вишенького, що відбулася від 2-го до 12-го квітня ц.р. в галерії Об'єднання Мистців України Америки при 136-й Авеню в Нью Йорку. Цей працюючий і плодотворний мистецтво виставляє свої праці і за кожним разом показує свої картини все з повною тематикою. Він не повторюється: на кожній виставці виставляє не лише нові твори, але й виступає з новою тематикою.

Щоб дати всі нові й цікаві тематику у своїх картинах, мистецтво не може сидіти у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин. Тому українські малюнки, що прожовують в Нью Йорку, а також по інших великих американських містах, часто влітають у своїй працівницькій, а мусить виходити, краще, виїжджати „на світ“ і постійно шукати нові теми для своїх картин.

високість, схоплюючи при тому те сонячне насвітлення, що падає на сніг, аж сліпучі, покриті снігами верхи, що й творить оте чудо світла-тіней, яке він чудово передає. Оце „чудо“ Гімалаяйських гір, оту гру світлість, Вишенький зображив трьома фарбами: яснобілою (сніг), синьою (тіні) і цеглясто-рожевою, якою є віддані грані гір, де кінчаються сніжні, насвітлені відблеском сліпучо-ясного снігу з-поза гори. А над тими верхами, прикрашеними чудом світла-тіней, зводяться чисті небес кольору синього-синього, аж до темного, аж чорнявого відтінку. (Це нагадало мені, що перед війною була появилася у Львові книжка, збірка оповідань про Лемківщину, автор, здається, називається Романішин, наголовок якої був „В Гранатових горах“). Ці сніжні небеса над Гімалаяйськими горами, можна назвати гранатовою синістю.

Про кожну високу гімалаяйську гору, що й показав нам Вишенький, з піднесеними високими верхами, з прекрасним відображенням чуда світло-тіней можна писати довгі пєани, як про їх запоморочливу красу, так і про мистецьке зображення.

Та хоч Вишенький летів до далекого Непалу, щоб у першій мірі „схопити на полотні“ чудо світла-тіней Гімалаяйських гір, проте його мистецтво око побачило також і ще дещо поза високими і сліпучими гірськими верхами: він намалював ще й непальські краєвиди, села й міста, а також тамашні людей і побут. Привертас увагу чудова картина „Бактапур“, назва міста, де мистецтво зобразив тамашній „армарок“, на якому жінки у барвистих строях продають килими.

Красується там портрет гарної жінки з дитиною, яку мистецтво назвав „Мадонна гір“. А вже чи не найкращою картиною з непальської побути є відтворені малі дівчата в білених підтертих суконочках, а між ними біленька курка. В кількох картинах Вишенький показав альпіністів, які вірніше, гімалаяйців, які йдуть здобувати шпигли найвищих у світі гір. Намалював він також і самого себе, як він мандрує з подорожними товаришами.

Повітря рідким, українським духом з тієї гімалаяйської виставки, коли ми побачили картину з гімалаяйськими тополлями, хоч вони виглядають цілком інакше, як наші, українські тополи. Наші, українські тополи ростуть просто і струнко, а гімалаяйські розпускають розлогі гілля на боки, як наші верби. Це тому, що й гілля ростуть не вгору, а на боки. Ті гімалаяйські тополи можна назвати „кучерявими тополлями“, як ми називаємо наші верби, „кучерявими вербами“.

Про ті гімалаяйські тополи говорять повір'я так: колись давним-давно на гімалаяйські верхи вибралося було 40 мандрівників. Вони мали з собою дерев'яні палиці. Прибувши до місцевості Муктінат вони там постановили заночувати. Кожний з них вбив у землю свою палицю і при ній поклалися спати. Коли вони повставали рано, то з їхніх палиць повиростали дерева. З тих палиць почали розростати гімалаяйські тополи.

З останньої виставки ясно підтверджується, що Я. Вишенький є чудовим кольористом. Правда, його кольори не яскраві, не різнобарвні. Він любить у повних, сильних, глибоких кольорах; його улюбленими фарбами є зелені, сині і червоно-цеглясті. Він орудує ними сміло, погцими мазками. У Вишенького є нахил до монументалізму. Він чудово віддає масивні, могутні гімалаяйські гори, у яких виявляв свій розмах і полет. На „гімалаяйській“ виставці Вишенький виявив себе співцем гір.

На останній виставці Вишенький показав нам чудові, але чужі гори Гімалая. Можна сподіватися, що прийде час, і він вибереться у наші гори Карпати, і звідтам привезе і покаже нам картини з його і наших рідних гір Карпат.

Степан Жежечий

Св. п. Я. Лисяк

Довголітній член Товариства св. Миколая, 276-го Відділу УНС в Еймбриджі, Па., упокоївся у Бозі по короткій недугі у шпиталі, 19-го лютого 1989 року на 92-му році життя.

Яків Лисяк народився 21-го грудня 1896 року в селі Угнів повіт Рава Руска, Україна. Він приїхав до Америки у 1913 році. У 1916-му замешкав у Еймбриджі. Став членом товариства св. Миколая 276-го відділу у 1920 році. За молодих літ брав участь у суспільно-громадській праці. Був також членом Української Народної Помочі, 108 Відділу Українського Братського Союзу, 5-го Відділу, де займав різні посади. Утримував свою родину, працюючи в Америкен Брідж Компанії.

Бл. п. Яків Лисяк був одним з основоположників української православної парохії св. Володимира в Еймбриджі. Він був її першим прелатом, опісля довгі роки працював на різних становищах у церковному уряді, а також співав у церковному хорі. Він був діяльним членом громади.

Бл. п. Яків Лисяк залишив у смутку сина Євгена, чотирьох унуків, чотирьох правнуків, невістку, племінницю і двох племінників.

Його дружина померла 1988 року, син Богдан 1976 року.

Похорон Я. Лисяка відбувся 22-го лютого у українській православної церкви. Похоронні відправи відслужив о. Омелян Мишик при участі численних рідні, приятелів і парохіян. На цвинтарі Еканомі над відкритою могилою попрощав покійного від приятелів, знайомих і парохіян Захарій Коваль. Він також висловив слово про покійного на поминальному обіді.

У пам'ять свого батька син Євген склав 100 дол. на Українську Національну кімнату при Пітсбурзькому університеті; 100 дол. на українську радіопрограму, яку він любив слухати щонеділі; 50 дол. на Український Американський Допомоговий Комітет.

Секретар

УКРАЇНСКА
СВІТЛИЧКА
ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ
ДИТИНУ!

ЯК ПОВІДОМИВ ПРЕДСТАВНИК афганських повстанських груп в Ірані Аліджан Захеді, заступник міністра закордонних справ СРСР Юлій Воронцов у розмові з ним дав зрозуміти, що Москва може припинити підтримку режиму Наджібулли у випадку досягнення компромісної угоди про склад майбутнього уряду Афганістану. „Він (Воронцов) не запропонував конкретного плану, — сказав Захеді, — але дав зрозуміти, що советський уряд готовий на ряд значних поступків“.

Замість квітів на могилу
Бл. п. Марусі Мудрик
складаю на Пласт
\$50.00 на „Наше Життя“
\$50.00 ГАЛА ТУРИН-ЧОРНА

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що дня 22-го травня 1989 р. по довгій і тяжкій недугі відійшов від нас у Вічність мій Найдорожчий МУЖ

Бл. п.

Микола Гуральний

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 25-го травня 1989 р. в церкві св. Юра в Нью Йорку, а Тілінні Останки поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — МАРІА
брати з Родинами
Рідні в Америці, Україні й Австралії

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 12-го травня 1988 р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча і Незабутня ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА і СЕСТРА

Бл. п.

ЛІДІЯ з ВОЛЧУКІВ ГОЛІАН

Цю дорогою складаємо усім людям щирі подяки, що так чисельно взяли участь в похоронах, попрощали Лідію і відправили її на місце Вічного Спокою.

Зокрема дякуємо о. д-рові Іванові Тилівському, що помімо далекої віддалі відвідав хвору Лідію в лікарні, у ділі Св. Тарни і Єлеополітанія і приготував на християнський відріх з цього світу.

Щира подяка о. монс. Романові Добрянському з Вінниці, що не жалів трудів часу і приїхав, щоб попрощати покійну Лідію в часі Служби Божої в церкві.

Дякуємо рідному о. монс. Іванові Стебельському за відвідини в шпиталі і за участь в похоронах.

Дуже щира подяка товаришам пластункам, що відвідували хвору в шпиталі, сиділи цілими ночами коло Неї.

Дякуємо Лідіній товаришці зі шкільних часів Ромі Ганківській, яка приїхала з Торонто і зайнялася прийняттям гостей вдома, як рідною всім, що причинилися до того прийняття.

Дякуємо родині з Чикаго й інших міст, як рідною Приятелю, що приїхали, щоб попрощати покійну Лідію. Щира подяка товаришам Ліді, що прощали її в похоронному заведенні.

Д-р Ігор Захарій прощав від Пластової Станції в Кліпленді, м-р Марта Галіревич від куреня „Буриверхи“.

На цвинтарі прощали Лідію м-р Дарія Якубович також від куреня „Буриверхи“ і від себе.

Кузми м-р Андрій Федінський прощав від родини.

В часі трини д-р Микола Грушкевич прощав Лідію від друзів сестри і прочитав гарний прощальний вірш спеціально ним уловнений.

Андрій Бігун прощав від КПС.

У церкві в дома ще прощали Лідію м-р Марта Восвідка з Ріно і д-р Богдан Футей.

Дякуємо також хористам за гарний спів в часі Панахиди, як рідному родині, що несли домовину — брати Голіани і кузини Федінські.

Спеціальна подяка Пластовій Станції за участь в Панахиді і похоронах.

Подяка всім за гарні і так багато квітів, що прибрали домовину нашої Ліді.

Пластовою пісню „Ніч вже йде“ закінчено сумний обряд похорону.

Друзям з Вінниці подяка за пам'ять. Там в сороковий день смерті Ліді була Служба Божя в церкві св. Покрови, а опісля були поминки в домі Марти і Стефана Корбутяків.

Тяжко висловити всім, бо можна когось оминати, але прийматі від нас дуже щирі подяки за сердечне відношення до нас і поміч в часі нашого великого горя, а головне за осякане нам серце.

Хай Бог Вас всіх благословить.

Муж — МИКОЛА ГОЛІАН
Син — ОЛЕКСАНДЕР
Мама — СОФІЯ ВОЛЧУК
Сестра — ОРИСА ПАЛАЖІЙ з родиною

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ

По \$50.00 — Іванна і Роман Боднарчук, Зеня Комарянська, Марта Самергауер;
\$35.00 — Олена Байстрим;
по \$30.00 — Євгенія Б'яла, Галина Кохановська;
по \$25.00 — Дарка і Петро Басалик, Олександр Кнос, Віра і Василь Ліщницький, Євдокія Палажій, Борис Раковський;
по \$20.00 — Наталка Волинська, Вені Фортж Гай Скул — Відділ Математики, Марія і Ярослав Ганкевич, Іван Голіан, Гейл і Іван Голіан, Кароліна і Дейвід Гротчак, Христя і Богдан Дубас, Ірина Заячківська-Гаврилюк, Оля Капушка, Дада і Володимир Корпатович, Ігор Ковальський, Стефанія Рабкевич, Анна Рощаковська, Христя і Ростислав Соколовський, Дарія і Мирослава Сокопа, Анна і Теодор Стебє, Стефанія Цегельська, Тарас Яцишин;
по \$10.00 — Наталка Баличак, Оксана Бережницька, Джордж Войсик, Мирослава Голіан, Христя Головач, Оля і Богдан Дем'янух, Деонізій Дем'янух і Оксана Пучка, Ірина Дубас, Стефанія і Іван Зварун, Ірина Кашубинська, Марія Ковальська, Ніла Когут, Ірина Крамарчук, Пет і Володимир Крутиголові, Іван Леско, Люба і Всеволод Поубр, Марія Луцишин, Марія Маланчук, Василь Малиновський, Дарія Микита, Люба і Любо Мудрий, Гелен і Віліам Мураль, Ровз Нікопс, Маруся Попович, Зеня і Володимир Стецишин, Анна Стецяк, Сузанна і Лідія Телішевська, Люба Цюлько, Гелен і Волтер Шліка, Катерина Шокалько, Зірка і Петро Шокалько, Марія і Генріх Штайнген, Уліана і Роман Цибик.
Разом \$1,055.00

СЛУЖБИ БОЖІ ЗАМОВЛЕНІ ІНДИВІДУАЛЬНО

Борис Кекіш, Джен Кулявич, Христя і Микрон Мельник, о. Стефан Тарнавецький.

ДАТКИ НА ПИТОМЦІВ В БРАЗИЛІЇ

\$250.00 — Оріс і Родіон Палажій;
\$150.00 — Микола Голіан;
\$100.00 — Оксана і Михайло Голіан;

по \$50.00 — Рома і Любомир Квасниця, Мирослава Кучменда, Олена і Ігор Матвійшин, Слава і Юрій Оришкевич, Марія Семанчук, Катерина і Тарас Шмагаля.
Разом \$800.00

ДАТКИ НА 1000-ЛІТТЯ

\$100.00 — Христя і Богдан Пукрюк;
\$50.00 — Мирослава і Зенон Голубець;
по \$25.00 — Оріс і Микрон Задоний, Олена Мартинюк, Стефанія Хома;
по \$20.00 — Дарія і Юрій Кульчицький, Ада і Роман Миронович;
по \$10.00 — Ольга і Василь Ільчишин, Лісса і Лев Куська, Віра і Михайло Нагора, Сузанна і Филип Телішевський, Марта і Ярослав Сидір.
Разом \$315.00

ДАТКИ НА 1000-ЛІТТЯ, ДІЯЦІЯ ПАРМА

\$50.00 — Мирослава і Богдан Футей
Разом \$50.00

ДАТКИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ІОСАФАТА В ПАРМІ, ОГАЙО

\$50.00 — Ірина й Іван Теліс;
\$10.00 — Дмитро Басалик.
Разом \$60.00

ДАТКИ НА ПЛАСТОВІ ВИДАННЯ — ПРЕС-ФОНД „ЮНАКА“

По \$200.00 — Христя і Ярема Раковський, Микола Голіан;
по \$100.00 — Курні пластунки „Буриверхи“, Марта і Ігор Восвідка, Софія Волчук, Марта й Адрия Галіревич, Оксана Галіревич, Марія і Микола Гіряк, Дарія і Стефан Голік, Арета й Ігор Захарій, Марта і Роман Кассараба, Арета і Юрій Поліанський, Марта й Ігор Федорів, Дарія і Олександр Якубович.
по \$100.00 кан. — Жена і Юрій Бабій, Ірина і Роман Вкесневський, Роман і Аскольд Ганківський.
по \$75.00 — Лідія і Богдан Крамарчук, Петі Рембасек і Річард Лерд.
\$60.00 кан. — Марія Каліцинька.
по \$50.00 — Лідія і Володимир Базарко, Мирослава і Володимир Бродницький, Пєся і Андрій Бігун, Деонізій і Стефан Бродницький, Ярослав Борачок і Оріс Перейма, Дарія і Ілля Войтина, Зірка і Ярема Гарабач, Христя і Всеволод Гнатчук, Марія і Микола Грушкевич, Оксана Пучка і Деонізій Дем'янух, „Делта Юнібіс“ Корп., Христя і Микрон Мельник, Віра і Франк Молс, Лідія і Євген Небеш, Марія і Орест Небеш, Катіка і Богдан Пашин, Євгенія Полатайко, Оріс і Ігор Руденський, Мирослава і Роман Стефанюк і родина Савчук, Андрій Федінський, Христя і Юрій Федінський, Дарія і Володимир Федорів, Олена і Василь Хмільяк, Ляріс і Зенон Шпон;
\$50.00 кан. — Дзвінка Максимець;
\$40.00 — Дзвінка й Ігор Комарянський;

